

Lekce 4

Vytrvalost

Každý úspěch vyžaduje vytrvalost. Úspěch v byznysu, sportu, politice, vzdělání a vědě nezávisí nutně na našem talentu nebo inteligenci. Z velké části je úspěch výsledkem právě vytrvalosti. I přesto, že se zdá všechno marné, úspěšní lidé se prostě nevzdávají. Tento princip vytrvalosti je nezbytný i v křesťanském životě. Křesťan musí žít pro Krista bez ohledu na okolnosti. Důležité osobnosti Bible i církevní historie vytrvaly. Mnoha mužům i ženám svěřil Bůh velký úkol, kvůli kterému čelili mnoha těžkostem, ale pro jejich vytrvalost jim Bůh dal zvítězit.

Bůh touží, aby jeho lidé byli vytrvalí. Bůh nás nechce jen dovést do nebe, ale má pro každého z nás určitý plán, který chce dokončit. Pavel v listu Filipským 1,6 napsal: „... a jsem si jist, že ten, který ve vás začal dobré dílo, dovede je až do dne Ježíše Krista.“ A aby mohlo být toto „dobré dílo“ dokončeno, je zapotřebí, abychom byli vytrvalí.

OSNOVA

- Definice vytrvalosti
- Důležitost vytrvalosti
- Motivace k vytrvalosti
- Překážky v dosažení vytrvalosti
- Jak vytrvat
- Ovoce vytrvalosti

CÍLE

1. Definovat co je vytrvalost.
2. Popsat důležitost vytrvalosti.
3. Popsat, co je klíčem k vytrvalosti.
4. Uvést, co brání ve vytrvalosti.

5. Uvést, jak nám Bůh pomáhá v naší vytrvalosti.
6. Uvést, jaké ovoce přináší vytrvalost těm, kteří vytrvají.

Definice vytrvalosti

Cíl 1: Definuj co je vytrvalost.

Slovo vytrvalost znamená pokračovat v započatém díle, udržovat si jeho smysl nebo víru navzdory překážkám a odporu. Je to schopnost ustát bolest, zklamání, nepříjemné pocity, aniž bychom se vzdali nebo polevili ve svém úsilí. Vytrvalost znamená zůstávat neotřesitelným a věrným, i když se všechno obrací proti nám. Vytrvalost vyžaduje odolnost. Význam řeckého slova pro vytrvalost, nejčastěji používaného v Bibli, je „zvládnout zatížení, nenechat se zlomit“. To je vytrvalost. Zůstáváme stabilními a věrnými, i když jsme tísněni z mnoha stran. V jednotlivých překladech Bible je toto řecké slovo překládáno synonymy jako trpělivost, výdrž, odolnost, pevnost, stálost a vytrvalost.

Důležitost vytrvalosti

Cíl 2: Popiš důležitost vytrvalosti

Když se rozhodneme následovat Boha, náš život nabývá nového smyslu. Zažíváme dosud nepoznanou radost, pokoj a přátelství s Bohem skrze Ježíše Krista. Avšak tím, že jsme uvěřili v Boha, se naše životy nestanou jednoduššími. Právě naopak, někdy se náš život může tímto rozhodnutím ztížit. Můžeme procházet těžkostmi, které jsme dosud nezažili.

To by nás ovšem nemělo zaskočit. Ježíš v Janově evangeliu 16,33 říká: „Na světě zakoušíte soužení.“ (B21) A dále, ve Skutcích 14,22 čteme, že když Pavel a Barnabáš znovu navštívili církev v Lystře, Ikonii a Antiochii, jejich hlavní zprávou bylo, že do Božího království musíme vejít skrze mnohá soužení. (B21) Petr napsal ve své první epistole: „Moji milovaní, nebuďte zmateni výhni zkoušky, která na vás přišla, jako by se s vámi dělo něco neobvyklého.“ (1. Petrův 4,12) Bible jasně říká, že v tomto hříšném světě budeme prožívat těžké časy. Důležité je, aby křesťané v těchto těžkých časech vytrvali.

Naši vytrvalost vyžaduje mnoho životních situací. Tyto situace mohou naše křesťanství posílit, nebo zlomit. Těžký čas posílí ve víře

ty, kteří vytrvají, a oslabí ty, kteří nevytrvají, nebo dokonce zapříčiní jejich odpadnutí. Když žijeme s Bohem, budeme čelit situacím, ve kterých je vytrvalost nezbytná.

Vytrvalost v obtížných úkolech

Bůh povolal některé křesťany za pastory nebo misionáře do ne-snadných zemí. Tito lidé mohou být odrazováni od své práce a mohou chtít ji vzdát. A právě v takových situacích je potřeba vytrvalosti. Přemýšlej o úspěšných církvích a službách ve světě. Kdybys studoval historii těchto služeb, pravděpodobně bys zjistil, že jsou úspěšné právě proto, že ustály problémy a tíživé situace. Možná si prošly nějakou formou pronásledování, finanční tísni nebo jinými těžkostmi. Ale byl tam pastor, misionář nebo vedoucí, který vytrval a držel se Božích zaslíbení, a dnes můžeme vidět výsledek jeho odhodlání.

Nehemjáš věřil, že ho Bůh vede do Jeruzaléma, aby postavil hradby poraženého města. Když přišel do Jeruzaléma, uviděl hradby tohoto města v troskách. Jeho úkol se mu zdál příliš velký. I přesto však Nehemjáš zorganizoval lidi i materiál a začal s projektem. Nehemjáš a jeho lidé museli krátce po zahájení stavby čelit odporu sousedních nepřátel. Ale Nehemjáš vytrval. Hledal svoji sílu u Boha. Díky Nehemjášově vytrvalosti a vůdcovským schopnostem byly zdi Jeruzaléma postaveny během 52 dní (viz Nehemjáš 2–6). To, co předtím vypadalo jako neuskutečnitelné, bylo dokončeno díky vytrvalosti.

Vytrvalost v utrpení

Pavel byl Božím mužem. Jedním z důvodů, proč je pro nás velkým příkladem, je jeho vytrvalost v utrpení, které snášel pro evangelium. V Pavlově dopisu do korintské církve čteme o útrapách, kterým musel čelit.

„Naopak, ve všem se osvědčujeme jako Boží služebníci: ve veliké vytrvalosti, v souženích, nedostacích a úzkostech, v ranách, vězeních a zmatcích, ve vyčerpáních, bděních a hladověních, v čistotě, porozumění, trpělivosti a laskavosti, v Duchu svatém, v upřímné lásce, ve slově pravdy a v Boží moci, s výzbrojí spravedlnosti napravo i nalevo, se slávou i pohanou, se špatnou i dobrou pověstí, jako bludaři, a přitom pravdomluvní, jako neznámí, a přitom dobře známí, jako umírající, a hle, žijeme, jako trestaní, smrti však unikající, jako zarmoucení, stále se však radující, jako chudí, avšak

mnohé obohacující, jako nic nemající, a přitom všechno vlastní.“ (2. Korintským 6,4–10; B21)

Pavel snášel slabost, kterou nazval „ostnem v těle“. Existuje několik interpretací, co tento ostent znamená. Může to být buď fyzická nemoc, nebo duchovní zápas; nevíme přesně. Víme ale, že ať už to bylo cokoli, Pavel tím trpěl. Nazýval to „posel satanův, který mne sráží, abych se nepovyšoval. Kvůli tomu jsem třikrát volal k Pánu, aby mne toho zbavil...“ (2. Korintským 12,7–8) Použitím slov jako „ostent“ a „volat“ Pavel ukazuje, jak moc byl tímto handicapem sužován. Cítil se trýzněn a naléhavě hledal pomoc u Boha, aby to změnil. Bůh tento ostent nikdy neodejmul a Pavel i přesto vytrval. Pavel trpěl pronásledování i pro kázání evangelia. Ve svém posledním listu Timoteovi píše: „Ty sis však osvojil mé učení, můj způsob života, můj záměr, mou víru, trpělivost, lásku a vytrvalost. Poznal jsi pronásledování a utrpení, která mě potkala v Antiochii, v Ikoniu a v Lystře. Jaká pronásledování jsem přestál! Pán mě ale ze všech vysvobodil.“ (2. Timoteovi 3,10–11; B21)

Na sklonku svého života Pavel chtěl, aby si Timoteus nejen pamatoval jeho učení a způsob života, ale také jeho vytrvalost v pronásledování. Ve verši 12 Pavel říká Timoteovi: „Právě tak budou pronásledováni všichni, kdo chtějí žít zbožně v Kristu Ježíši.“ (B21) Jestliže žijeme pro Ježíše Krista, zakusíme pronásledování. Může jít o lehkou formu, tví nevěřící kamarádi se ti mohou vyhýbat nebo posmívat. Nebo může jít o vážnější formu pronásledování, například zatčení, bití nebo dokonce mučení. Historie církve je plná příběhů o lidech, kteří v pronásledování vytrvali, ačkoliv někteří z nich museli zaplatit i svým vlastním životem.

Vytrvej, i když právě nevidíš v životě žádný smysl

Vytrvalost potřebujeme zvláště v situacích, kdy cítíme, že náš život nemá žádný smysl. Máme tendenci si myslet, že když žijeme v naprosté oddanosti Bohu, všechno půjde hladce. A když se ne-daří podle našeho očekávání, začínáme pochybovat a ptát se sebe sama: „Je tohle to, co dostanu za věrnou službu Bohu? Copak Bůh neslyšel mé prosby? Všiml si vůbec, jak jsem mu věrný? Má smysl se dál snažit? I když podnikatel věrně dává desátky a štědře podporuje křesťanské aktivity, může místo požehnání zažít bankrot za-příčiněný událostmi, které nemohl ovlivnit. I když rodiče svědomitě

vychovávají dítě ke vztahu k Bohu, mohou zažít jeho vzpouru proti nim i Bohu. I přesto, že se upřímný manžel modlí za uzdravení své ženy, kterou hluboce miluje, může ji vidět umírat – zanechávající ho samotného s dětmi. I když se misionářský pár připravuje roky na službu v cizině, může být nucen po příjezdu do země rezignovat z důvodu nehody, která jim znemožnila vykonávat danou službu.

Tyto životní události se stávají i těm nejvěrnějším. Zdá se, že tyto situace svědčí proti všemu, co víme o Boží dobrotě a síle. Ale ať už přijde do našeho života cokoli, vytrvejme a věřme v Boží věrnost, moudrost, svrchovanost a autoritu.

Osvobození v Božím načasování

Příkladem vytrvalosti je Josef. Jeho životní příběh nedával ze začátku žádný smysl. Josef byl mladý zbožný muž s velkým potenciálem. Když byl ještě mlád, jeho bratři ho ze závidosti prodali do otroctví. Josef se stal otrokem, byl křivě obviněn ze znásilnění a uvězněn v egyptském žaláři. Ti, co mu slíbili pomoc, na něho zapomněli. Zdálo se, že i Bůh na Josefa zapomněl. I přes to všechno zůstal Josef Bohu věrný a Bůh převelice ocenil jeho důvěru. Nakonec se Josef stal premiérem Egypta a porozuměl, že Bůh měl pod kontrolou všechny jeho životní situace.

Bůh má přehled o životních situacích každého věřícího. V listu Římanům 8,28 se píše: „Víme, že všechno napomáhá k dobrému těm, kdo milují Boha, kdo jsou povoláni podle jeho rozhodnutí.“ Jestli věříme, že Bůh je na naší straně a pracuje pro naše dobro, vytrváme, i když vše kolem nás nedává žádný smysl.

Nutnost vytrvat

Vytrvalost potřebujeme ze dvou důvodů: pro vítězství v duchovním boji a pro růst.

Duchovní boj

Je potřeba, aby věřící byli vytrvalí, protože my všichni žijeme v duchovním boji. Než jsme přijali Krista, žili jsme tak, jak satan chtěl; byli jsme mrtví duchovním věcem. Ale když jsme uvěřili v Krista a stali se Božími dětmi, náš způsob života a naše touhy se změnily. Místo touhy žít podle svých představ toužíme žít podle Božích

představ. I přesto satan chce, abychom žili starým způsobem života a v hříchu. A zde se odehrává duchovní boj.

Příkladem vytrvalosti v takovém duchovním boji je Job. Jednoho dne předstoupil satan před Boha a Bůh se satana zeptal: „... všiml sis mého služebníka Joba?... Na zemi mu není rovného – ten muž je bezúhonný a poctivý, bohabojný a prostý všeho zla.“ (Jób 1,8; B21) Satan Bohu odpověděl, že Job mu slouží jen proto, že ho Bůh ochraňuje a žehná mu, a že kdyby na něho a na vše co má Bůh vztáhl ruku, Job by mu zlořečil.“ A tak byl Job podroben zkoušce. Satan ho začal trápit, sebral mu jeho děti, majetek a nakonec i zdraví. Způsobil všechny tyto pohromy, aby zničil Joba i jeho víru v Boha. A i přesto všechno Job vytrval!

Významným duchovním bojem, popsáním v Novém zákoně, je satanovo pokoušení Ježíše na poušti po 40 dní (viz Lukáš 4,1–13). Satan toužil, aby Ježíš zhřešil, a zničil tak Boží plán vykoupení. Ježíš ale vytrval a zvítězil tak nad satanem. Když satan po 40 dnech viděl, že byl poražen, nechal Ježíše na nějaký čas na pokoji.

Během své služby musel Ježíš čelit mnoha duchovním bojům. Tím největším bojem byl ten na kříži. V listu Židům 12,2 se píše, že Ježíš „podstoupil kříž“. Bylo to právě na kříži, kde Ježíš vytrval a dosáhl spasení pro lidstvo. I my v našem křesťanském životě budeme čelit mnoha duchovním bojům a pokušením, ale pokud vytrváme, prožijeme své vítězství v Ježíši Kristu.

Růst

Druhým důvodem, proč potřebujeme vytrvalost, je, že vytrvalost formuje dobrý charakter a dobré vlastnosti. Když přijmeme Ježíše do svého života, Bůh začne očišťovat celý náš život. Formuje nás do podoby Ježíše Krista a odstraňuje z našeho života vše, co není dobré. Jedním ze způsobů, jak tohoto Bůh dosahuje, jsou zkoušky, které dopouští. V listu Římanům 5,3–4 Pavel píše: „A nejen to; chlubíme se i souženými, neboť víme, že soužení působí vytrvalost, vytrvalost spolehlivost a spolehlivost naději.“ (B21) Jakub též píše o přínosu vytrvalosti: „Mějte z toho jen radost, bratři moji, kdykoli upadáte do různých zkoušek. Víte přece, že zkoušení vaší víry přináší vytrvalost. Nechte však vytrvalost dozrát, abyste byli dokonalí a úplní a nic vám nescházelo.“ (Jakub; B21) Zkoušky a útrapy nám ukazují, co je skutečně důležité. Pomáhají nám rozlišit, co je světské

a co je věčné. Naše naděje v nebe se v těžkých časech stává opravdovější. Pavel o tom píše v listu Římanům 8. Ve verši 21–23 říká, že stvoření společně sténá a pracuje k porodu a čeká na vysvobození z tohoto otroctví. Uvádí také, že nejenom stvoření sténá, ale „i my ve svém nitru sténáme, zatímco očekáváme přijetí za syny, to jest vykoupení svého těla.“ „Když ale doufáme v to, co nevidíme, pak to trpělivě očekáváme.“ (Římanům 8,23; 25; B21)

Možná znáš křesťany, kteří prožili nějakou těžkost. Prošli si vlekou chorobou, smrtí někoho milovaného, finanční krizí, osobní prohrou nebo vážným pronásledováním pro svou víru. A i přesto zůstali věrní a vytrvali. Navíc mají stále svěžího ducha, zbožný charakter a jasnou víru. To je důkaz Boží práce v jejich životech, která do jejich životů může v čase zkoušek přinést Kristovy kvality.

A tak, ačkoli jsou nám útrapy a těžkosti velice nepříjemné, musíme vytrvat – abychom zvítězili a Bůh v nás mohl vybudovat Kristovy vlastnosti. Tyto kvality vyžadují čas. Proto musíme být trpěliví a dovolit Bohu, aby v nás dokončil svou práci.

Motivace k vytrvalosti

Cíl 3: Popiš, co je klíčem k vytrvalosti.

Co umožňuje křesťanům snášet pronásledování kvůli Kristu? Co umožňuje křesťanům sloužit Bohu, i když se zdá, že na ně Bůh zapomněl? Co způsobuje, že se křesťané drží Božích zaslíbení, i když stojí před tolika překážkami? Co motivuje křesťany, aby vytrvali?

Největší motivací k vytrvalosti je láska k Bohu. Základem naší vytrvalosti je hluboká a opravdová láska ke Kristu. Čím hlubší je naše láska ke Kristu, tím silnější je naše vytrvalost.

Milujeme Krista, protože on první miloval nás

Pokud porozumíme Kristově lásce k nám a ceně, kterou zaplatil za naše spasení, naši odpovědi bude láska a vytrvalost. Polykarp, biskup ze Smyrny, sedával jako student u nohou apoštola Jana. Polykarp měl úspěšnou službu v Malé Asii přes 60 let. V roce 156 vypuklo pronásledování křesťanů a Polykarp se stal terčem pronásledovatelů. Když ho zatkli, bylo mu 86 let. Byl předvolán před soudce, který ho nutil zapřít Krista a přiznat Césarovo božství. Polykarp odpověděl: „Osmdesát šest let sloužím Kristu a v ničem mi neukřiv-

dil, jak mohu potupit svého Krále, který mne vykoupil?“ (Umučení Polykarpovo, „Martyrdom of Polycarp“, 9,12–9,13). Polykarp stál pevně ve víře v Krista, a proto byl odsouzen k upálení na hranici. Láska ke Kristu nás motivuje udělat vše, oč nás žádá.

Další příběh vypráví o mladém šlechtici Nikolasi Ludwigu von Zinzendorfovi, který se po absolvování University ve Wittenbergu rozhodl procestovat Evropu. Navštívil výtvarné muzeum v Düsseldorfu, kde uviděl obraz nazvaný „Hle, člověk!“ Byl to obraz Krista s trnovou korunou, dívajícího se na lidi. Pod obrazem bylo napsáno: „Toto jsem vytrpěl pro tebe; co pro mě učiníš ty?“ Zinzendorf si pomyslel: „Po dlouhý čas miluji Boha, ale nikdy jsem pro něho nic neudělal. Od této chvíle udělám vše, k čemu mě Bůh povede.“ Mladý hrabě Zinzendorf se stal křesťanským vůdcem a založil Moravské hnutí, které vyslalo velké množství misionářů do celého světa.

První list Korintským 13,7-8 nám říká, že „láska vydrží, láska věří, láska má naději, láska vytrvá. Láska nikdy nezanikne.“ Pokud milujeme Krista, láska k němu nás vždy bude motivovat jít dál, vydržet, ať už jsou těžkosti jakékoliv.

Překážky v dosažení vytrvalosti

Cíl 4: Uveď, co nám brání ve vytrvalosti.

Jak jsme viděli, všichni křesťané zažívají v určité míře životní těžkosti, zkoušky a pronásledování. Někteří vydrží, někteří ne. Podívejme se nyní na to, co nám brání vytrvat.

Nevyznaný hřích

Nejzřejmějším důvodem, proč křesťanům schází vytrvalost, je jejich hřích. Ježíš řekl, že nemůžeme sloužit dvěma pánům, protože jednoho budeme milovat a druhého nenávidět. Láska ke Kristu nás motivuje k vytrvalosti. Ale pokud máme zalíbení v tělesnosti a světskosti namísto v Kristu, bude to bránit naší vytrvalosti. Abychom vytrvali, musíme žít svatým životem.

Sympatizování se světskostí

Další překážka ve vytrvalosti souvisí také s hříchem a jde o lásku k světským věcem. Někteří přestanou sloužit Bohu, pokud by to pro

ně znamenalo ztrátu pozice, majetku nebo financí. Pavel napsal Timoteovi o Démasovi: „Démas mě totiž opustil, protože více miloval tento svět, a odešel do Tesaloniky. (2. Timoteovi 4,10) Démas byl zapsán jako spolupracovník Pavla (Filemonovi 1,24), ale později se nechal zlákat světem a opustil svou službu.

Nechat se odradit

Další překážkou je, když se necháme od něčeho odradit. Každý je čas od času něčím znechucen. Takové odrazení od věcí může trvat krátkou dobu, pár minut nebo pár hodin, anebo může být intenzivnější a trvat i několik dní. Jesliže takové znechucení přetrvává, musíme si být vědomi nebezpečí vzniku deprese.

Bůh nechce, abychom setrvali ve znechucení nebo zoufalství. Jak už jsme viděli, Bůh používá všechna naše trápení, aby budoval a vybrousil náš charakter, kdežto satan používá všechny naše strasti, aby nás odradil a znechutil. Odrazování je satanovým nástrojem. Žalmista Asaf v Žalmu 73 vyjadřuje své znechucení z toho, že hříšníci mají úspěch. Říká, že jeho kroky málem odbočily z *cesty, když viděl, jak* potřeštěnci svévolně a pokojně *žijí*. Cítil se, jako by jeho námaha při službě Bohu byla k ničemu. Teprve když vstoupil do svatyně Boží, pochopil, jaký vezmou konec. Uvědomil si, že všechn blahobyť, kterého si teď užívají, je jen krátkodobý. V Boží přítomnosti získal novou perspektivu na tuto situaci.

Je nesmírně důležité, abychom se v čase nesnází nepoddali znechucení, ale chránili svou mysl a zaměřili se na Boží zaslíbení. Boží zaslíbení nám dávají naději, která nám umožňuje vytrvat.

Jak vytrvat

Cíl 5: Uved', jak nám Bůh pomáhá v naší vytrvalosti.

Vytrvalost v křesťanství znamená něco jiného než vytrvalost pro nevěřícího. Když se nevěřící potýká s problémem, vytrvá díky své pevné vůli a odhodlání. Jenže každý člověk může unést jen určitou zátěž. Jako křesťané máme víc než jen své odhodlání, máme přístup k nebeským zdrojům, které nám umožňují vytrvat.

Zúroč svou víru

Abychom vytrvali, potřebujeme věřit. V listu Židům 11,1 čteme: „Věřit Bohu znamená spolehnout se na to, v co doufáme, a být si jist tím, co nevidíme.“ Co umožňuje věřícím vytrvat? Věří, že Bůh pracuje, i když je situace tíživá a není žádné známky, že by se mohla změnit. Víra znamená důvěřovat Bohu, jeho přirozenosti a charakteru. Víra věří v Boží svatost, spravedlnost, lásku, věrnost a dodržení jeho zaslíbení. Víra nám pomáhá přemáhat svět. (1. Janův 5,4)

List Židům 11 mluví o lidech, kteří díky své víře překonali těžké časy. Byla to víra, která umožnila Noemu stavět archu přes 120 let. Díky víře dokázal Abraham, který byl již v pokročilém věku, čekat 25 let na narození zaslíbeného syna. Mojžíš dokázal díky víře vytrvat a vyvést Boží lid z egyptského zajetí do zaslíbené země. Kapitola končí seznamem lidí, kteří zvítězili díky víře. A tatáž víra umožňuje vytrvat těm, kteří neviděli naplnění Božích zaslíbení. Vytrvali, protože věděli, že Bůh má pro ně něco lepšího.

Boží slovo

Boží slovo buduje naši víru a povzbuzuje nás. V listu Římanům 10,17 se píše: „Věra je tedy ze slyšení zprávy a tou zprávou je slovo Kristovo.“ (B21) Pokud chceme vytrvat, potřebujeme studovat Boží slovo. Potřebujeme znát Boží zaslíbení. Ježíš na poušti přemohl satanova pokušení pouze mocí Božího slova. Totéž Boží slovo nám pomáhá zvítězit. Bůh zjevil sám sebe skrze Bibli. Čtením Bible získáváme lepší porozumění Božího charakteru a přirozenosti. Jeho Slovo nám ukazuje, že Bůh je dobrý a věrný v jeho zaslíbeních. Jeho Slovo nás ujišťuje, že Bůh o nás ví, ať už čelíme čemukoliv.

Křesťanské společenství

Být součástí společenství věřících nám pomáhá vytrvat. V listu Židům 10,25 čteme: „Nezanechávejte společná shromáždění, jak to někteří mají ve zvyku, ale napomínejte se tím více, čím více vidíte, že se blíží den Kristův.“ Toto napomenutí bylo napsáno pro ty, kteří procházeli těžkým obdobím. Autor tohoto listu dále v desáté kapitole připomíná svému obecenstvu utrpení a pronásledování, kterými prošel. Píše: „Neztrácejte proto odvalu, neboť bude bohatě odměněna. Potřebujete však vytrvalost, abyste splnili Boží vůli a dosáhli

toho, co bylo zaslíbeno.” (Židům 10,35–36) Jedním ze způsobů jak vytrvat je nechat se povzbudit bratry a sestrami v Kristu. To je také jednou z funkcí církve. Čerpáme odvahu jeden od druhého, slyšíme svědectví o Boží věrnosti a moci v životech druhých lidí, modlíme se spolu, pomáháme jeden druhému – a toto vše nám pomáhá vytrvat.

Moc Ducha svatého

Předtím, než byl Ježíš ukřižován, zaslíbil svým učedníkům, že je nenechá bez pomoci, ale pošle jim Utěšitele, jímž je Duch svatý. Slovo „utěšitel“ znamená „ten, který kráčí vedle tebe“. Duch svatý je třetí osobou Boží trojice, který nám v čase zkoušky pomáhá, posiluje nás a utěšuje nás. Jestliže na něj spoléháme, vytrváme.

Ovoce vytrvalosti

Cíl 6: Uveď, jaké ovoce přináší vytrvalost těm, kteří vytrvají.

Pavel ke konci dopisu Korintským naléhá na čtenáře, aby vytrvali. Píše: „Proto, moji milovaní bratři, buďte pevní a nepohnutelní, rozrůstajte se v Pánově díle a vězte, že vaše práce pro Pána není zbytečná.“ (1. Korintským 15,58; B21) Zde vidíme, že vše, co děláme pro Pána, má cenu. To zahrnuje i čas vytrvalosti. Bůh si pamatuje všechny naše skutky a Bible jasně mluví o odměně pro ty, kteří vytrvají. Druhá a třetí kapitola v knize Zjevení popisuje Ježíšovo hodnocení sedmi církví v Malé Asii. Ježíš zná práci každé církve. Ví, v čem pět z těchto sedmi církví selhalo, ale také zaslíbil odměnu pro ty církve, které obstojí a vytrvají.

Zde je několik požehnání, která můžeš očekávat za svou vytrvalost:

Naplnění Božích zaslíbení

Pisatel listu Židům nás povzbuzuje: „Potřebujete však vytrvalost, abyste splnili Boží vůli a dosáhli toho, co bylo zaslíbeno. (Židům 10,36) Jedinou možností, jak uvidět naplněná Boží zaslíbení, je vytrvat ve víře.

Požehnanost

Dalším zaslíbením pro ty, kdo vytrvají, je požehnanost. Jakub píše: „Víte, že říkáme: „Blaze těm, kteří vytrvali.““ (Jakub 5,11; B21) Anglický překlad Bible, The Amplified Bible, uvádí, že být požehnaný znamená „být spokojený“, „zaviděníhodně šťastný“ nebo „duchovně a duševně prosperující“. Jinými slovy, jestli chceš být spokojený, šťastný a duchovně i duševně růst, musíš být vytrvalý.

Silný vliv

Pokud vytrváme, ovlivníme tím životy lidí kolem nás. Pavel napsal Timoteovi: „O tom přemýšlej, v tom zůstávej, a všichni uvidí, jak rosteš. Všiměj si sebe a svého učení. Pokračuj v tom, a tvá vytrvalost přinese spásu tobě i těm, kdo tě poslouchají.“ (1. Timoteovi 4,15–16; B21) A protože většina z nás má kolem sebe lidi, kteří na nás nějakým způsobem závisí, téměř vše, co děláme, je ovlivňuje, ať už pozitivně, nebo negativně. Když byl Pavel ve vězení, napsal v dopisu Filipským, že jeho uvěznění je povzbuzením pro ostatní věřící. Píše: „Mé okovy dodaly mnoha sourozencům v Pánu jistotu, takže teď káží Slovo mnohem směleji a beze strachu.“ (Filipským 1,14; B21) Díky Pavlovi nezlomnosti našli ostatní kuráž také vytrvat.

Kralování s Kristem

To nejdůležitější ovoce naší vytrvalosti je kralování s Kristem. V druhém listu Timoteovi 2,11–12 se píše: „Toto je jistá pravda: Jestli jsme s ním zemřeli, budeme s ním žít. Jestli vytrváme, budeme s ním kralovat. Jestli jej zapřeme, i on nás zapře.“ Všichni, kteří prošli těžkostmi a dokonce i mučením, vyhlížejí den, kdy uvidí Krista. Naděje i poznání, že jednoho dne spatříme Krista a budeme s ním trávit věčnost, nás povzbuzuje, abychom vytrvali. Ta největší odměna za to všechno je spatřit Boha a slyšet ho říct: „Výborně, dobrý a věrný služebníku! Vstup do mého království a užívej si jeho radostí.“

Závěr

Žít křesťanský život vítězně vyžaduje vytrvalost. Ďábel i dnešní doba obecně nám budou nabízet záminky, abychom pochybovali o Bohu a chtěli se vzdát. V těchto situacích musíme pamatovat na to, že Božím cílem pro každého člověka je jeho vítězství. On nám

poskytl nebeské zdroje, aby nás uschoпил činit jeho vůli. Odměna čeká na ty, kteří vytrvají.

Odkazy

„The Martyrdom of Polycarp or Letter of the Smyrnaeans.” Apostolic Fathers (Lightfoot). Wesley Center for Applied Theology. Nampa, ID. Accessed July 2, 2007, http://wesley.nnu.edu/biblical_studies/noncanon/fathers/ante-nic/polycarp/polmart.htm

VERŠE K ZAPAMATOVÁNÍ

Římanům 5,3–4

1. Korintským 15,58

1. Timoteovi 6,11–12

2. Timoteovi 2,11–12

2. Timoteovi 3,12

Židům 10,36

Židům 12,1–3

Jakubovi 1,2–4

1. Petrův 1,5–8

TEST

Po prostudování této lekce si pozorně přečti následující otázky a zakroužkuj správné odpovědi. Každá otázka má pouze jednu správnou odpověď.

1. Vytrvat znamená:

- a) vzdát to.
- b) zvládnout nápor.
- c) zapotit se.

2. Jób procházel zkouškami, protože:

- a) se dopustil hříchu.
- b) měl nedostatek víry.
- c) satan ho pokoušel.

3. Smyslem zkoušek je vybudovat v nás:

- a) vytrvalost, zbožný charakter a naději.
- b) ještě více zkoušek.
- c) depresi a pocit prohry.

4. Každý, kdo žije zbožný život v Kristu:

- a) nebude mít žádné potíže.
- b) bude mít hodně majetku.
- c) bude trpět pronásledování.

5. Naší největší motivací je:

- a) láska ke Kristu.
- b) co si o nás ostatní pomyslí.
- c) prostá pevná vůle a odhodlání.

6. Víra je:

- a) motivace pro to, abychom se cítili dobře.
- b) důvěra v Boha, jeho osobnost a charakter.
- c) správná mluva a odmítání všeho negativního.

7. Jednou z překážek ve vytrvalosti je:

- a) křesťanské společenství.
- b) naše láska ke světským věcem.
- c) studium Božího slova.

8. Jestliže chceme vytrvat:

- a) musíme mít hodně přátel, kteří nám pomohou.
- b) musíme mít víru, která je životně důležitá.
- c) musíme si vytvořit plán a cíle, jak být úspěšní.

9. Když vytrváme,

- a) ovlivníme a posilníme ostatní na jejich cestě s Bohem.
- b) ďábel bude mít o důvod víc na nás útočit.
- c) nemáme zaručené vítězství.

10. Křesťanský život můžeme žít úspěšně:

- a) bez vytrvalosti.
- b) bez problémů.
- c) díky Božím nadpřirozeným zdrojům.

SPRÁVNÉ ODPOVĚDI

1. b (4.1)
2. c (4.2)
3. a (4.2)
4. c (4.2)
5. a (4.3)
6. b (4.5)
7. b (4.4)
8. b (4.5)
9. a (4.6)
10. c (4.6)

O AUTOROVI LEKCE

Ken Herbruck je ženatý a má tři děti. Slouží na plný úvazek už 28 let a posledních 24 let jako pastor v Owosso Assembly of God, v Owosso v Michiganu. Ken vystudoval Michiganskou Univerzitu a Assemblies of God Theological Seminary ve Springfieldu, MO.